

for en ny Stat, som virkelig ikke er paa-trængende nødvendig og meget godt kunde undværes, i alt Fald, til man havde overvejet, om man ikke kunde faa et prøvet Princip. Og skulde man endelig paalægge denne Stat, burde man da vende tilbage til et af de Principper, der have staaet deres Prøve i andre Lande, f. Eks. en Maltstat eller en Urtskat eller paa anden Maade. Der maa være Maader eller Vejledning nok at faa i Udlandet, og det forekommer mig ikke, der er mindste Grund til, at vi skulle gaa ind paa en saa uprøvet Stat. Men vil nu Udvalget have os til at acceptere denne Alkoholgrænse, og vil det ærede Ting følge Udvalget i den Henseende — og det anser jeg desværre for rimeligt, — saa siger jeg, lad os dog faa denne Grænse paa en saadan Maade, at vi ikke gøre Tingen værre end nødvendigt, og det er egentlig Hovedbøjemedet med mit Vædringsforslag. Hovedprincippet deri er jo det, at man skal bestatte Øllet efter dets Alkoholindhold, og det er jo ogsaa Udvalgets Princip. Det er Alkoholen, som egentlig skulde være Genstand for Stat, og saa har Udvalget aabenbart forudsat, at man har en praktisk, nøjagtig Maade til at bestemme Alkoholindholdet paa — hvis det ærede Udvalg ikke havde forudsat det, var det jo rent galt. Naar jeg gaar ud fra dette, siger jeg, at saa maa man nødvendigvis komme til en Skala, saa maa man komme til en Proportion, saa er der ikke nogen Mening i at sige, at 2 pCt. skal bestattes paa samme Maade som 6 pCt. — det er jo Maksimumsgrænsen. At indføre en saadan Skala anbefaler sig for det første derved, at Øl med den større Alkoholmængde vil være den dyre Vare, den fine Vare, som konsumeres af de mere velhavende, og her vil man altsaa anvende Princippet om Bestatning „ad valorem“, som er saa retfærdigt, som det kan være. Og saa fra den økonomiske Side set siger jeg: lader os bestatte det dyrere Øl stærkere end det simple, som nydes mere af den menige Mand.

Men saa kommer Hensynet til Driftønden, som for mange ærede Medlemmer spiller en betydelig Rolle. Alkoholen er jo Samfundets Fjende, som man skulde ramme, ham skulde man slaa ned ved at lægge Stat paa de to Brændevin, paa Øl og, hvor man kan faa fat i ham — og saa gaar man her hen og slaar fast, at enten der er 2 eller 6 pCt. Alkohol, bliver det lige megen Stat, endstønt Forholdet rimeligvis er det, at Øl med 2 pCt. er en ufædelig Vare, som enhver kan nyde maaste temmelig meget af uden i mindste Maade at skade sit Helbred, medens derimod 4 pCt. Øl er en overmaade

sundhedsfarlig Vare, der til Slutning leder til Driftesjage, maaste til Delirium! Jeg har nu ikke turdet foreslaa en Skala med mange Trin, f. Eks. et Trin for hver $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ pCt., fordi det er mig sagt, at det vilde stride mod hele Bryggeriernes Forretning, om de skulde føre for mange Sorter, og for mange Trin vilde det føre til, at der blev mange forskellige Sorter i Ulandet. Men derimod maa man vel kunne dele omtrent paa Midten og saa sige, at der med Hensyn til Øl og maaste ogsaa med Hensyn til undergæret Bajerstøl bliver 3 Sorter: skattefrit Øl, som er under den Alkoholprocent, der overhovedet medfører Skattefrihed, en Mellemklasse, som er de regulære gode og junde Ølsorter med et Alkoholindhold fra $2\frac{1}{4}$ til 4 pCt. og saa endelig det Øl, hvor Alkoholprocenten stiger over 4 pCt., og som maa siges at være baade Luksusvarer og ogsaa sundhedsfarlige og demoraliserende Luksusvarer. Man vil derved opnaa, at man ikke frister Bryggerne til fortrinsvis at kaste sig over Produktionen af Øl med højt Alkoholindhold; ellers kan Bryggeren sige til sig selv: Enten jeg frembringer Øl med 2 eller 6 pCt. Alkohol, betaler jeg lige meget i Stat, og da Varens Værdi jo stiger med Alkoholindholdet og dermed Fortjenesten, saa gør jeg bedre i at bringe saa meget Alkohol ind i Øllet som muligt; jeg kommer jo ikke til at betale en eneste Øre mere i Stat derved, og saa kan han yderrigere ræsonnere som saa: Naar jeg navnlig faster mig paa at producere Øl, der har et Alkoholindhold af 4—6 pCt., saa er det Øl, som brillant lader sig mikse op med skattefrit Øl eller Sodavand, og derved vil Fortjenesten blive større. Derfor tror jeg, at den Maade, hvorpaa Udvalget stiller det op, vil drive Bryggerne ind paa næsten udelukkende eller for en overvejende Del at fabrikere undergæret Øl med et meget stort Alkoholindhold. Naar man derimod tager en Mellemklasse, vil dog noget være opnaaet, og det er ikke Meningen med Forslaget at sige, at der skal være en Mellemklasse, hvor der kun tages 5 Kroner i Stat, men komme vi over de 4 pCt. Alkoholindhold, skal der svares den fulde Stat af 10 Kr., naar man nu endelig vil gaa til at lægge en saadan Stat paa Bajerstøl. Jeg veed egentlig ikke, hvad der kan indvendes imod mit Forslag. Ja, der kan siges, at saa saa vi ikke Penge nok. Vi skulle bruge saa og saa mange Millioner for at faa Sukkeret tilstrækkelig ned, og kunne vi ikke faa de mange Millioner, bliver der ikke noget af Sammenmeltningen. Derfor skulle vi tage Loven paa en saadan Maade, at